

LIVETS ORD

“Thi Kristi kærlighed tvinger os” (2 Kor 5, 14)

Det er forår, og vi befinder os på en skole i Rom, hvor en gruppe 10-årige børn, som er vant til at leve efter Evangeliet i deres hverdag, fortæller om deres oplevelser:

“I går var jeg på restaurant, med min mor og hendes veninde. Foruden hovedretten ville jeg gerne have salat og en meget lækker dessert. Men det sidste syntes min mor ikke var i orden. Jeg var ved at blive sur, men så kom jeg i tanken om, at Jesus er til stede i min mor, og i stedet smilede jeg til hende.”

“Forleden kom jeg dødtræt hjem. Mens jeg sad og så TV, tog min lillebror zapperen fra mig. Jeg blev meget vred, men faldt alligevel ned igen og lod ham se et program, han gerne ville.”

“I morges sagde far noget til mig, og jeg svarede ham grimt. Jeg kunne se på ham, at det gjorde ham ondt, så jeg sagde undskyld, og han tilgav mig.”

Der er måske ikke en direkte sammenhæng mellem børnenes erfaringer og det der var det aktuelle Livets Ord, men lige meget hvilken sætning fra Evangeliet det havde været, ville det have givet samme resultat, nemlig at det hjælper os til at elske andre og det ændrer vores livsstil; det gør os mere opmærksomme på vor næstes behov. Det hjælper os til at være tjenstvillige over for andre. Og det kan heller ikke være anderledes, for når vi tager Ordet til os, og lever efter det, giver vi plads til Jesus i os, og han hjælper os til at handle ligesom han gør. Og det er præcis det Paulus skriver om til de kristne i Korinth.

Den dybe erfaring, som han gjorde med Jesus, fik ham til at forkynde Evangeliet og at engagere sig for enheden i fællesskaberne. Han havde følt sig elsket og frelst af Jesus, som var trådt ind i hans liv på en sådan måde, at

ingen nogensinde ville kunne adskille dem igen. Det var ikke længere Paulus, der levede, men Kristus i ham. Det faktum, at Herren havde elsket ham så højt og givet sit liv for ham, lod ham ikke i fred og det “tvang” Paulus til at gøre det samme som Jesus, med samme kærlighed.

“Tvinger” Kristi kærlighed også os med samme styrke? Hvis vi virkelig har erfaret hans kærlighed, kan vi ikke gøre andet end selv at elske, og modigt tage derhen, hvor der hersker splid, konflikter og had for at bringe fred, harmoni og enhed. Vores arbejde for enheden er ikke én mulighed blandt mange, men det Jesus selv har efterladt os. Vi må ikke lade os bremse af falsk forsigtighed, vanskeligheder eller mulige sammenstød.

Især på det tværkirkelige område er dette særdeles vigtigt. Det aktuelle Livets Ord blev valgt for den økumeniske bedeuget, som hvert år holdes i januar. Ordet opfordrer kristne fra forskellige kirkesamfund til at efterleve det, og til at møde hinanden med Kristi kærlighed og til at genoprette enheden.

“Kun den, der kan elske andre med Guds kærlighed er en sand kristen, der bringer forsoning”, sagde Chiara Lubich i Graz, Østrig, i 1997. “Denne kærlighed ser Kristus i enhver, den er rettet mod alle, og den gør én parat til at sætte livet til, som Jesus gjorde det for alle mennesker. Det er en kærlighed, der gør én i stand til at elske som den første, der elsker sin næste som sig selv, og der gør sig til ét med alle i glæde og smerte. Også de forskellige kirkesamfund bør elske hinanden med denne kærlighed.”

Også vi bør være radikale i kærligheden, og elske de andre med samme enkelhed og alvor som børnene i Rom.

Fabio Ciardi